

Paheksumus.

Lukiessani »Virittäjän» viime vuosikerran sivut 435—441, jotka sisältävät kertomusta »Suomen kansan vanhain runojen» julkaisutyöstä vuodesta 1910 eteenpäin, olen havainnut kuvauksen monin kohdin huomattavasti poikkeavan siitä käsityksestä, minkä prof. Kaarle Krohn -vainajan ent. oppilaana, Suom. Kirj. Seuran sihteerinä (1910—27) ja kirjastonhoitajana (1902—10, 1927—37) sekä »Suomalaisen kirjallisuuden edistämisrahaston» valtuuskunnan sihteerinä olen saanut vainajan luonteesta, opetustoimesta, suhtautumisesta oppilaihinsa, Suom. Kirj. Seuran kansanrunousarkistoon ja »Suomen kansan vanhain runojen» julkaisutyöhön. Lukemani kuvaus ei ole objektiivista historiaa ja alentaa tyyllillään sekä varsinkin jo mainitun vainajan että kirjoittajansa arvoa yliopiston opettajana.

E. A. Tunkelo.